

in afschriften uit de 17de eeuw en later, waarvan dat door Jacob Lois, midden 17de eeuw, naar de mening van de uitgevers, Unger en Bezemer, het dichtst bij het origineel staat.

e) De beschrijving door Simon van der Sluys wordt niet eerder genoemd dan door dr. Zas en Jacob Lois, midden 17de eeuw.

f) Het verhaal van Willem van der Sluys wordt niet eerder genoemd dan door Jacob Lois (zie volgend hoofdstuk) en dr. Zas.

g) Over Simon van der Sluys zijn gegevens uit officiële stukken bekend, die, met uitzondering van het pondgeld van de vis in Rotterdam en een vermelding als erfgenaam van een baljuw van Rotterdam, geen enkele relatie met Rotterdam hebben.

h) Over Willem van der Sluys is niets meer bekend dan hij er zelf over schrijft.

Het dossier Polderenburg

Stukken betreffende het boezemland Polderenburg. Met kaarten. 1633-1768. Zo wordt dossier no. 3510 omschreven in de inventaris van het oud-archief van het Hoogheemraadschap Delfland¹³⁸). Inzage van het dossier in het archief in Delft bezorgde me twee verrassingen: eerstens betrof het waterstaatkundige problemen van ongeveer 7 morgen land, gelegen aan de Poldervaart en genaamd het Kleine Poldertje en tweedens werd in die problemen een heel grote rol gespeeld door Jacob Lois.

Het dossier, bestaande uit stukken genummerd van 1 tot en met 49, bevat een kostelijk verhaal van de controverse tussen enerzijds een aantal eigenaars die de Kleine Polder droog willen houden en anderzijds de dijkgraaf, hoogheemraden en hoofd-ingelanden die eisen dat de kade langs de Poldervaart in de winter doorgestoken wordt om hoog water te kunnen lozen.

Dit Kleine Poldertje is hetzelfde als het driehoekige stuk land aan de Poldervaart en Polderwatering dat nu Polderenburg heet, wat bewezen wordt door twee tekeningen van de gezworen landmeter Pieter Floris van der Sallem, een schets en een heel klein schetsje¹³⁹).

De Kleine Polder behoorde in 1583 volgens een wat eigenaardige copie van een oorkonde van Philips, graaf van Ligne, aan Jan Sasboutsz, poorter van Delft, en Maria Duyst van Voorhout¹⁴⁰). In 1603 verkochten Catharina en Johanna Duyst van Voorhout, erfgenamen van Maria, hun deel, belendend aan dat